

lønning for sit Arbejde i Forbindelse med Skadesløsholdelse for hans Udgifter. Men i saa Fald bør den Godtgjørelse, der, foruden Sallariet, tillægges Strandings-Commissionairen, ei være større end 2 Rbdlr Sølv for hver Dag han har maattet være borte fra sit Hiem, tilligemed Befordrings-Udgifter for de virkelig giorte Reiser.

5. Har Arbejdet været af ualmindelig Vidtløftighed og Vanskelighed, og det er udført med vedbørlig Flid, er Amtmanden bemyndiget til at gaee udenfor den i § 3 foreskrevne Regel, dog ikke videre, end at der i det højeste gives Strandings-Commissionairen et Tillæg, liig det halve af det der fastsatte Sallarium, saa at han i Alt erholder indtil resp. 6,4 1/2,3 og 1 1/2 pCt., hvorved den i § 4 under visse Omstændigheder hiemlede Godtgjørelse, for Reiser og Ophold paa fremmed Sted, ikke udelukkes.

6. Derimod bør Amtmanden nedsætte Sallariet under de i § 3 bestemte Procenter og indtil Halvdelen af samme, altsaa resp. 2, 1 1/2,1 og 1/2 pCt., hvis Arbejdet, i Forhold til Værdien, har været særdeles ringe.

7. Ligeledes bør han nedsætte det sædvanlige Sallarium, eller efter Omstændighederne endog ganske nægte Strandings-Commissionairen saadant, naar det findes, at denne ei har viist tilbørlig Flid og Omhue for de Paagiældendes Tarv, hvorved iøvrigt disses yderligere Tiltale til Strandings-Commissionairen ikke afskiæres dem.

Ad § 2, nr. 20

Handels-Traktat af 2. november 1826 mellem Danmark og Sverige-Norge med tilhørende særskilt Artikel, dat. Stockholm den 2. November 1826 (se også § 2, nr. 42 og 48)

Forskriften er ikke indlagt i Retsinformation, men indeholder følgende 2 redaktionelle noter:

(* 1) Se også Bek. nr. 21 af 30/04/1948

(* 2) Traktaten er bekendtgjort som nr. 36 i 'Danmarks Traktater' årgang 1800-1863. Traktaten, der alene foreligger på fransk, kan rekvireres i Udenrigsministeriet.

Jf. udenrigsministerens besvarelse af 9/3-2000 af S 1647 af 24/2-2000, er forskriften stadig gældende, da den ikke formelt er blevet opsagt eller bortfaldet efter sit indhold.

Uddrag fra Kongeriget Danmarks Love 1910.

1. De Danske Fartøier og Baade, af hvad Drægtighed og Bygningsmaade de end maatte være, som ankomme til Sverrigs og Norges Havne, med Ballast eller med Ladning, ligesom og de Svenske og Norske Fartøier og Baade, hvilken end deres Drægtighed og Bygningsmaade maatte være, der ankomme med Ballast eller med Ladning til Danmarks Havne, skulle, saavel ved Indgaaende som ved Udgaaende, behandles paa samme Fod, som de indenlandske Skibe, med Hensyn til Havnepenge, Skibsafgifter, Fyrpenge, Lotspenge og Bjergeløn, ligesom og ihenseende til alle andre Afgifter eller Paalæg, af hvad Slags eller Benævnelse det end er, der tilfalde Kronen, Stæderne eller nogensomhelst privat Indretning.

2. Alle Varer og Handels-Artikler, hvad enten de ere Frembringelser af Danmarks eller af ethvert andet Lands jordbund eller Industrie, hvis Indførsel til Sverrigs og Norges Havne er lovmæssigen tilladt i Svenske og Norske Fartøier og Baade, skulle ligeledes dertil kunne indføres i Danske Fartøier og Baade, uden at være underkastede højere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om de samme Varer eller Frembringelser vare blevne indførte i Svenske eller Norske Fartøier; og paa den anden Side skulle alle Varer og Handels-Artikler, hvad enten de ere Frembringelser af Sverrigs og Norges eller af ethvert andet Lands jordbund eller Industrie, hvis Indførsel til Danmarks Havne er lovmæssigen tilladt i Danske Fartøier og Baade, ligeledes dertil kunne indføres i Svenske og Norske Fartøier og Baade, uden at være underkastede højere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om de samme Varer eller Frembringelser vare blevne indførte i Danske Fartøier. ...

3. Alle Varer og Handels-Artikler, hvad enten de ere Frembringelser af Danmarks eller af ethvert andet Lands jordbund eller Industrie, hvoraf Udførselen fra benævnte Kongeriges Havne i dets egne Fartøier og Baade er lovmæssigen tilladt, skulle ligeledes kunne udføres fra benævnte Havne i Svenske og Norske Fartøier og Baade, uden at være underkastede højere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om Udførselen var skeet i Danske Fartøier.